

**Sygn. akt II Cz 136/17**

## POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Rajczakowski

Sędziowie: SO Agnieszka Terpiłowska

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2017 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia pozwanej S. G. na rozstrzygnięcie o kosztach zawarte w pkt III wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 13 grudnia 2016 r., sygn. akt I C 2409/16

w sprawie z powództwa Gminy W.

o zapłatę kwoty 10.164,05 zł

**p o s t a n a w i a:**

**I. zmienić pkt III zaskarżonego wyroku w ten sposób, że zasądzoną od strony powodowej na rzecz pozwanej kwotę 377 zł podwyższyć do kwoty 4.440 zł,**

**II. zasądzić od strony powodowej na rzecz pozwanej kwotę 270 zł kosztów postępowania zażaleniowego.**

(...)

## UZASADNIENIE

Zaskarżonym rozstrzygnięciem zawartym w pkt III wyroku z dnia 13 grudnia 2016 r., Sąd Rejonowy zasądził od strony powodowej Gminy W. na rzecz pozwanej S. G. kwotę 377 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że przyznał wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej będącego adwokatem w wysokości stawek minimalnych liczonych od wartości przedmiotu sprawy w chwili jego zgłoszenia się pismem z 12 października 2016 r., tj. 650,11 zł. Strona powodowa wcześniej, bo pismem z 19 września 2016 r., skutecznie cofnęła pozew do tej właśnie kwoty. Oświadczenie to wywierało skutek z momentem jego złożenia, a postępowanie powinno zostać umorzone, co jednak nie oznacza, by skutki procesowe i materialnoprawne oświadczenia powstały dopiero z tym momentem.

W zażaleniu na powyższe rozstrzygnięcie, pozwana zarzuciła naruszenie art. 203 § 2 kpc w zw. z art. 98 § 1 kpc, poprzez zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu w wysokości 377 zł, podczas gdy powód winien być uznany za przegrywającego sprawę także w zakresie żądania objętego oświadczeniem o cofnięciu pozwu, wobec czego wartość przedmiotu sporu powinna być przyjęta na 10.164,05 zł. Mając na uwadze powyższy zarzut, skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego orzeczenia i zasądzenie na jej rzecz kwoty 4.440 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

**Sąd Okręgowy zważył:**

Zażalenie należało uwzględnić.

Zgodnie z treścią art. 203 § 1-3 pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. W razie dokonania tej czynności nie wywołuje on żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa. Na żądanie pozwanego powód zwraca mu koszty, jeżeli sąd już przedtem nie orzekł prawomocnie o obowiązku ich uiszczenia przez pozwanego. Natomiast w razie cofnięcia pozwu poza rozprawą przewodniczący odwołuje wyznaczoną rozprawę i o cofnięciu zawiadamia pozwanego, który może w terminie dwutygodniowym złożyć sądowi wniosek o przyznanie kosztów. Gdy skuteczność cofnięcia pozwu zależy od zgody pozwanego, niezłożenie przez niego oświadczenia w tym przedmiocie w powyższym terminie uważa się za wyrażenie zgody. Jak wskazuje się w piśmiennictwie prawniczym, zawiadamiając pozwanego o cofnięciu pozwu, należy pouczyć go także o dwutygodniowym terminie do złożenia wniosku o przyznanie kosztów i o konieczności wyrażenia zgody na to cofnięcie, pod rygorem uznania w razie braku odpowiedzi, że zgoda została wyrażona. Regulacja ta stanowi wyjątek od ogólnej zasady wyrażonej w art. 109 kpc, co oznacza, że bez względu na to czy pozwany jest reprezentowany przez adwokata lub radcę prawnego, czy też występuje osobiście w sprawie, sąd tylko wtedy zasądzi na jego rzecz koszty procesu, kiedy takie żądanie zostanie przez niego zgłoszone / zob. A. Marciniak, Kodeks postępowania cywilnego. Tom I. Komentarz, wyd./el. Legalis 2016 oraz A. Zieliński, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. wyd./el. Legalis 2017 i wskazane tam orzecznictwo/. W rozpoznawanej sprawie, wobec podniesienia przez pozwaną zarzutu przedawnienia w sprzeciwie od nakazu zapłaty, strona powodowa pismem z dnia 19 września 2016 r. „ograniczyła powództwo w zakresie żądania kwoty 9.513,94 zł” i wniosła w tym zakresie o umorzenie postępowania, de facto cofając pozew w tej części, jednakże nie zaznaczając, czy jednocześnie zrzeka się tego roszczenia. Odpis tego pisma został przesłany bezpośrednio pozwanej, która nie była jeszcze reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, a jego treść nie zawierała jakichkolwiek pouczeń wynikających z wyżej przytaczanego art. 203 § 2 i 3 kpc. Pismo przewodnie w ogóle nie wskazywało na to, że strona powodowa częściowo cofnęła pozew / k. 25 /. Bezpośrednio po dokonaniu tego doręczenia, swój udział zgłosił pełnomocnik pozwanej, który wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenia kosztów postępowania, w uzasadnieniu tego pisma wskazując na cofnięcie powództwa / k. 31 /. Należy też zauważyć, że wniosek o zasądzenie kosztów postępowania został przez pełnomocnika pozwanej złożony w piśmie z dnia 12 października 2016r czyli w terminie dwutygodniowym od doręczenia pozwanej pisma o ograniczeniu powództwa / co nastąpiło 28 września 2016r- k. 46 /. Skoro więc przed umorzeniem postępowania w sprawie pozwana była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika i w terminie ustawowym złożono wniosek o zasądzenie kosztów postępowania, zażalenie jako zasadne podlegało uwzględnieniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, oddalił zażalenie / pkt I /, zaś rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego / pkt II /, na które składało się wynagrodzenie pełnomocnika / 225 zł / oraz opłata od zażalenia / 45 zł / wydał na mocy art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i § 2 pkt 3 w zw. § 10 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów / Dz. U. poz. 1800 /.

(...)